

NU

■ Henrik Busborg i sit rette element iført Elvis jumpsuit følges de næste fire dage af et tv-hold og Bubber. Arkivfoto

Tv i hælene på Elvis

■ Læreren Henrik Busborg fra Åløkke, får hovedrollen i TV2's ”Danmark ifølge Bubber”

Når Henrik Busborg og hans Elvis Presley-orkester ”The Devils” tirsdag klokken 20 giver gratis koncert på Brandts, så er det ikke nogen helt almindelig hyldest til mesteren. - Jeg kommer med stort orkester, smarte korpiger, en celeber surprisegæst og hele pivtøjet, siger den odenseanske Elvis-imitator, Henrik Busborg, 44, gift med Birgitte og far til børnene Rebecca, Simon og Andreas.

Showet følges foran, på og bag scenen af et kamerahold og tv-værten Bubber og det bliver kulminationen på fire formentligt hektiske dage, hvor tv-holdet følger Henrik Busborg ude og hjemme.

De mange timers optagelser koges ned til én udsendelse i TV2-serien, ”Danmark ifølge Bubber”.

Her vil Henrik Busborg, dobbelt dansk mester i Elvis-look-a-like, fortælle, hvorfor han får et kick, når han klædt ud som The King går på scenen og vrækker sig gennem et show med alle klassikerne.

- Elvis var, eller rettere, han er noget særligt og jeg finder hele tiden finder nye sider af hans utrolige liv.

Om sin fordybelse i Elvis' univers, siger Busborg, at det er ligesom at stå i kviksand.

- Jo mere du bevæger dig ind i stoffet, des længere syn-

ker du ned i det, og des sværere bliver det at slippe ham, siger Henrik Busborg, én af Danmarks 15-20 tribute artister, der rejser rundt, synger og spiller Elvis-numre iført tætsiddende jumpsuits med pailletter og hele balladen.

Han kalder sit show mere en hyldest, end efterligning.

Optagelserne i gang i aften
I aften er tv-holdet og Bubber igen i hælene på Busborg og makkeren, bassisten Torben Balle, når de sparker røv ved en rund fødselsdag og senere til en sportsfest et sted på Fyn. I morgen går det løs i Elvis-museet Graceland i Randers, hvor Busborg og Balle giver intim koncert med ingen ringere end pianisten Glen D. Hardin som solist. Han spillede i flere år i Elvis' TCB Band.

- Det bliver en stor oplevelse for os, forudsier Busborg, der vil byde Bubber og compagni på en Elvis-menu; med burger, peanutbutter, banana, sandwich - og cola.

Mandag rykker tv-holdet og Bubber ind i privaten i Åløkke hos familien Busborg, der blandt andet viser jumpsuit-garderoben frem.

- Der er heldigvis tid andre sysler, siger Henrik Busborg, der spiller badminton i både Næsby IF og OBK og dertil glodende OB-fan.

- Jeg er mere end lykkelig over, at OB's hjemmekamp mod Villarreal er onsdag, så passer det fint med opvarmningen på amfscenen tirsdag.

Af John Borgkilde
jbo@fyens.dk

Morgenstund med tårer ned ad kinderne

■ Søren Huss stod for årets ubetinget smukkeste koncertoplevelse, da han på det ukristelige tidspunkt 10.45 åbnede Bøgescenen i Skanderborg

Få minutter før Søren Huss og band går på scenen, er der stort set støvsugt for mennesker foran festivalens største scene. Da klokken slår 10.45, og bandet indfinder sig, er der samlet et par tusinde morgenfriske tilskuere. De tænker sikkert lige som undertegnede, at det er et besynderligt tidspunkt at placere en mand, hvis sange er ekstremt sørgmodige og krævende at få fuldt udbytte af.

Men det viser sig hurtigt, at det trods alt ikke er så tosset en idé. For de fortrinsvis deprimerende melodier gør sig fremragende i solskin, mens et stot voksende publikum luner sig og langsomt vågner op til en betagende buket af to de mest gripende tekster, en dansk sanger måske nogensinde har begået.

Store ord. Men Politikens anmelder Erik Jensen konstaterede kort tid efter koncerten, at den var den smukkeste oplevelse nogensinde med en dansk kunstner. Den udtalelse er der ingen grund til at modsige. Et billede af mine totalt rodsprængte øjne ville forklare alt.

Nu er det fjerde gang, jeg hører Søren Huss fremføre sangene fra albummet ”Troen & Ingen”. Jeg har skullet

”Nu er det fjerde gang, jeg hører Søren Huss fremføre sangene fra albummet ”Troen & Ingen”. Jeg har skullet spise tudekiks hver evig eneste gang.

spise tudekiks hver evig eneste gang, selv om jeg på forhånd har beredt mig på, at jeg må være lidt mandig og ikke så rørstrømsk. Men når jeg ser, hvor mange omkring mig, der lige skal fiske et støvkorn ud af øjet eller står med en finger under hvert glas på solbrillen, er det knap så pinligt.

Den største smerte

De første festivalgæster fik traditionen tro udleveret roser ved indgangen. De passer perfekt som effekt til denne koncert, hvis sange med rette er kaldt en musikalsk gravsten for Søren Huss' kæreste.

Han taler mere om hende, hendes død og sine dystre tanker efter den end ved de forrige koncerter. Det virker ikke kalkuleret. Men oprigtig og ærligt. Flere gange går han i stå midt i en sætning. Ikke særlig professionelt men ekstremt menneskeligt. Som da han introducerer den voldsomme og hadefulde sang ”Fra tanke til ...”.

- Det er godt, jeg er en person, hvor der er så langt fra tanke til handling. Ellers ... Ja, siger Søren Huss og trækker vejret tungt.

Senere fortæller han, at datteren snart begynder i skole. Og at den største smerte, man kan mærke i livet, kommer af at svigte sit barn.

- Hun er bange for, jeg ikke kan komme up om morgenen og få hende i skole til tiden, fortæller Søren Huss og smiler faderligt.

Et par teenagepiger, der ikke engang er begyndt at overveje at få børn, fanges på storskærmen med tårerne løbende ned ad kinderne. Og så græder vi alle stille i kor.

Arets koncert

Som et afbræk i den endeløse melankoli kommer Julie Maria på scenen for at synges duet i deres fælles sang ”Sanselos”. Hvilket er en sanselos smuk duet, der bør blive et kæmpe hit, selv om det uden tvivl er Huss' sange, der vejer tungest denne formiddag.

”Et hav af udstrakte hænder” får mod slutningen publikum til at række hænderne i

John Borgkilde, 65 45 51 83,
jbo@fyens.dk

NU-listen: Pia Skarnvad
Telefontid: man-fre: 9-12,
65 45 51 69,
kulturlister@fyens.dk

Redigeret af:
Jesper Friesmand

fyens.dk

Voldstegt rødspætte. Smagen af fisk stegt i brugt fritureolie og overfyldt med dåseasparges var den mest skuffende oplevelse, skriver NU's restaurantanmelder på www.fyens.dk/kultur

■ Ozzy Osbourne på Skanderborg. Farvel og tak. Polfoto

Tragikomisk farvel fra Ozzy

■ Mørkets Fyrste var omtrent lige så skræmmende som en dastoppet ørentvist, da han tågede og mumlede sig gennem turnéens sidste koncert

KONCERT
Ozzy Osbourne
★★★★☆

Nok må være nok. Efter en mildest talt rædselsfuld optræden torsdag aften må nogen bede Ozzy Osbourne om at stoppe, inden legen går fra at være knap så god til decideret modbydelig. De skal faktisk ikke blot bede om det - de skal kræve det. Effektuere det. Forbyde ham nogen- sinde at stå på en scene igen.

Koncerten i Skanderborg er min tredje med Mørkets Fyrste, og sjældent har jeg oplevet så kraftigt nedadgående en formkurve. Skulle man tegne den, ville det være identisk med den skihopbane, der transmitteres fra 1. nytårsdag i Kitzbühel.

De to forrige koncerter på Roskilde Festival var acceptabelt, selv om man efter få numre er ved at kløjs i hans evige ”Hey, hey, hey”, ”I love you all” og ”Louder, scream louder”-udbrud, der er nogenlunde lige så spontane som rygelunger.

På Skanderborg blev de mange udbrud patetiske og voldsomt destruktive for opbygningen til noget, der bare kunne minde om et klejnt klimaks. Og jeg vil vædde en flagermus' hoved med, at Ozzy ikke anede, hvilket land han befandt sig i. Eller univers for den sags skyld.

Hvisken fra dødslejet

Den første halvdel af koncerten var klart den bedste. Eller måske nærmere den mindst

elendige. Da havde Ozzy tilsyneladende luft og åndsnær- vær nok til at kæmpe sig hel- skindet gennem et fornuftigt miks af Black Sabbath-klassi- kere samt enkelte udpluk fra hans jævne solokarriere.

Men som det også skete ved den forrige koncert, skulle han midtvejs ud og suge helt igennem på ilt-piben back- stage. Eller fylde sig med far- maceutika, så han i det hele taget kunne holde sig oprejst. Imens gik de tre musikere helt bersærk i soli i mere end 15 minutter. 15 minutter! Af den ulidelige, ligegyldige, indad- vendte slags, der mere virker som intetsigende instrumen- tonani end et element, der kan løfte en koncertoplevelse.

Op fra graven

Da Ozzy vendte tilbage, var det som om, han var krav- let direkte op fra graven. Han trissede med bittesmå, zombieskridt skridt hen over scenen og sang modsat tid- ligere ikke blot acceptabelt takrummende, men helt og aldeles grufuld. Slåbende falsk. Uden timing. Uden styrke. Som en døende, der hviker uforståelige ord fra sit dødsleje. Hvis han engang var ”Iron Man”, var han smeltet om til ”Nearly Dying Man”.

Sorgeligt. Den sidste halve time var pinagtig. Ikke mindst, fordi jeg har enorm respekt for den musik, manden var med til at skabe for 40 år siden. Tung, psykedelig rock, der har dannet skole for og inspireret stort set alle mine yndlings- bands. Havde de overværet koncerten med deres forpinte mentor, havde de med gyselig garanti også græmmet sig.

Farvel Ozzy, og tak for alt.

Om koncerten

Skanderborg Festival, torsdag:

Ozzy Osbourne

Af Simon Staun

sim@fyens.dk

■ Ole Fessor er solist, når Odense Banden giver koncert i dag klokken 14.

Fessor solist under bøgene

Musik: En gammel ven af Odense Banden, tromboni- sten Ole Fessor Lindgreen, er solist, når jazzorkesteret for 20. gang afslutter sommerens koncertrække under Friuens Bøge ved restaurant Carls- lung. Arrangementet finder sted i dag fra kl. 14.

Odense Banden har i man- ge år gjort sig bemærket ved at præsentere solister, der ikke lige er kendt i jazzmil- jøet.

Den tradition følges op, når banden i dag præsenterer den talentfulde fynske opera- sanger Thomas Storm.

Odense Banden blev stiftet i 1984 og har spillet i jazzens ”fødeby” New Orleans tre gange. Orkesteret består i dag af Kim Kingo, trompet/ sang, Per Nørbach, klarinet, Kurt Nielsen, banjo/sang, Allan Andreasen, klaver, Ole Beldgaard Larsen samt Niels Christian Resting, trommer. (jb.)

Buttenschøn blæser igen

Musik: Mandag udkommer Thomas Buttenschøns femte album ”Vinden der blæser”, som, han mener, spænder lige fra Bob Dylan til Morten Korch.

- Jeg har haft brug for at revse samfundet og skælde lidt ud. Jeg synes, at nogen er nødt til at gøre det. Det er en udvikling, der også drejer sig om at tage mig selv mere seriøst. Jeg er ikke længere en voksen teenager, siger han.

DANSER MED BRØD

Bøger: ”Danser med wienerbrød” er den besynderlige, men dækkende titel på en bog med og om komikeren og cirkusdirektøren Søren Østergaard.

Bogen, der er skrevet af forfatteren og satirikerer Jens Korse, fortæller blandt andet om Østergaards om- tumlede barndom og hans senere og underlige idéer.

Bogen udkommer på Gads Forlag i næste uge.